Η αλληλεγγύη η συναδελφική στα αφεντικά φέρνει ταραχή! |
Με αφορμή τις μεθοδεύσεις Leroy Merlin – OVIT A.E.

Ανακοίνωση της Ορθοστασία – Εργαζόμενοι-ες στον κλάδο του εμπορίου

Την Παρασκευή 12/7 στο κατάστημα της πολυεθνικής Leroy Merlin στην περιοχή του Ρέντη, ένα καθημερινό περιστατικό απόπειρας κλοπής μετατρέπεται σε μια κακοστημένη μεθόδευση με τη συμπαιγνία της εργοδοσίας του Leroy Merlin και της εταιρείας security OVIT A.E.

Συγκεκριμένα, από τους 2 ανθρώπους που αποπειράθηκαν την κλοπή αντί να ζητηθούν τα χρήματα και να τους γίνουν οι συνήθεις συστάσεις (ακολουθώντας την πάγια πολιτική ασφαλείας του καταστήματος), τους ζητείται με βίαιους όρους να κατονομάσουν εργαζόμενο υπάλληλο του καταστήματος ως δήθεν «συνεργό» τους. Η προσωπική γνωριμία του ενός ατόμου με τον εργαζόμενο στέκεται αρκετή για τον ιδιοκτήτη της εταιρείας OVIT A.E, Δρίβα, ώστε να προβεί σε ανακριτικές μεθόδους στο δωματιάκι ασφαλείας του καταστήματος με σκοπό να ενοχοποιηθεί ο συνάδελφος και να εξωθηθεί σε παραίτηση από την εργοδοσία της Leroy Merlin. Προσπάθεια που πέφτει στο κενό!

Ο συνάδελφος μας, Γ.Α, εργαζόμενος στο κατάστημα εδώ και 6 χρόνια, στοχοποιείται μ’ αυτόν τον δόλιο τρόπο λόγω της ενεργούς συνδικαλιστικής-πολιτικής του δράσης. Ως μέλος του ωματείου Εμποροϋπαλλήλων Πειραιά, ως απεργός, ως συνάδελφος που προωθεί καθημερινά την οργάνωση των συναδέλφων μέσα στους χώρους δουλειάς μέσα από οριζόντιες πρωτοβουλίες βάσης, ως αλληλέγγυος σε συναδέλφους-ισσες που στοχοποιούνται από την εργοδοσία. Γιατί τι άλλο σημαίνει να έχεις συνδικαλιστική δράση μέσα σ’ ένα χώρο δουλειάς του εμπορίου εν έτει 2019;

Τι άλλο πέρα από την υπεράσπιση της κυριακάτικης αργίας και των αργιών ευρύτερα με όπλο την απεργία; Τι άλλο πέρα από την προώθηση της συναδελφικής αλληλεγγύης μέσα στη

δουλειά σπάζοντας τον ανταγωνισμό και τους διαχωρισμούς μεταξύ παλαιών-νέων, “μόνιμων”-ενοικιαζόμενων συναδέλφων; Τι άλλο πέρα από την υπεράσπιση των αυτονόητων εργατικών κατακτήσεων του κλάδου για όλους τους συναδέλφους και την συσπείρωσή/οργάνωσή τους για την διεκδίκηση συλλογικών συμβάσεων εργασίας με αυξήσεις που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των εργαζομένων; Τι άλλο πέρα από την έμπρακτη ανάδειξη του αίσχους της ενοικιαζόμενης εργασίας, των εργατικών ατυχημάτων και των συνθηκών λάστιχο μέσα σ’ ένα χώρο δουλειάς; Τι άλλο πέρα από την προσπάθεια οι συνάδελφοι-ισσες να βγάζουν κρίσιμα συμπεράσματα για την ζωή τους από εργατική σκοπιά; Τι άλλο πέρα από την ενεργή συμμετοχή στους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες, τις εργατικές κινητοποιήσεις, τις απεργίες; Κι όμως, για την «ανθρωποκεντρική» εργοδοσία της Leroy Merlin αλλά και για κάθε εργοδότη, όλα αυτά είναι υπερ-αρκετές αφορμές για να μεθοδεύσουν την εξώθηση σε παραίτηση ή την «δικαιολογημένη» απόλυση ενός συναδέλφου.

Τίποτα το πρωτότυπο δεν υπάρχει σ’ αυτήν μεθόδευση των εργοδοτών! Ποιος ξεχνά τις εκατοντάδες απολύσεις εργαζομένων στα ταμεία ή την εργοδοτική απαίτηση να κρατούνται χρήματα από την μισθοδοσία των συναδέλφων για δήθεν «χρηματικές διαφορές»; Ποιος ξεχνά την εξώθηση σε παραίτηση εργαζομένων στις αποθήκες πολυκαταστημάτων επειδή τραυματίστηκαν σοβαρά κατά την διάρκεια της εργασίας τους; Ποιός ξεχνά τις εκατοντάδες απολύσεις ή τους εκβιασμούς για παραίτηση σε συναδέλφους που κατηγορήθηκαν από securitάδες ως δήθεν «κλέφτες»; Ποιος θα ξεχάσει τον 49χρονο συνάδελφο Σ.Β στα Praktiker στο Αιγάλεω που αυτοκτόνησε τον Φλεβάρη του 2014 επειδή κατηγορήθηκε για κλοπή και πιέστηκε από την εργοδοσία να υπογράψει την παραίτησή του μετά από 12 χρόνια δουλειάς; Ποιος ξεχνά τους χιλιάδες μικρούς και μεγάλους εκβιασμούς των εργοδοτών σε συναδέλφους-ισσες ώστε να υπογράψουν παραιτήσεις, νέες επαίσχυντες συμβάσεις με 6μερα ή 9ωρα δουλειάς και άλλα πλείστα παραδείγματα; Και βέβαια, το «ήθος» της Leroy Merlin δεν εξαιρείται από τα παραπάνω. Είναι η ίδια εταιρεία που πριν μερικούς μήνες επιχείρησε να επιβάλλει την 9ωρη απασχόληση στα κεντρικά της γραφεία μετά από πρόστιμο δεκάδων χιλιάδων ευρώ για αμέτρητες υπερωρίες που επέβαλλε στο προσωπικό της ενώ, και πάλι πριν μερικούς μήνες, η αστική δικαιοσύνη δικαίωσε συναδέλφισσα που πάσχει από σκλήρυνση κατά πλάκας από το κατάστημα της L.M. στο αεροδρόμιο η οποία διεκδικούσε την επαναπρόσληψή της.

Και στις μεθοδεύσεις της εργοδοσίας, υπάρχουν και οι πρόθυμοι σύμμαχοι της. Αποδεικνύεται πλέον και με τον πιο τρανό τρόπο ότι οι ιδιωτικές εταιρείες ασφάλειας στα εμπορικά καταστήματα μπορούν ν’ αποτελέσουν έναν οργανωμένο αντεργατικό μηχανισμό στα χέρια των εργοδοτών. Δεν φτάνουν οι καθημερινές ταπεινώσεις με την έρευνα των προσωπικών μας αντικειμένων κατά την είσοδο-έξοδο από τον χώρο εργασίας μας, έχουμε ν’

αντιμετωπίσουμε και τις δόλιες υποδείξεις των εργοδοτών που ψάχνουν να δικαιολογήσουν μια παραίτηση ή απόλυση συναδέλφου-ισσας για λόγους «κλοπής». Ουσιαστικά, εργαζόμενοι securitαδες των 400-500 ευρώ μετατρέπονται σε καλοθελητές και ρουφιάνοι των αφεντικών ενώ οι ιδιοκτήτες-εργολάβοι των εταιρειών ασφαλείας πρέπει να «επιδείξουν έργο» απέναντι στους πελάτες τους. Και μέσα από αυτόν τον φαύλο κύκλο μεθοδεύσεων και χειρισμών, πολλές φορές τη νύφη πληρώνουν οι εργαζόμενοι-ες των επιχειρήσεων.

Στην περίπτωση, όμως, της Leroy Merlin-OVIT A.E, η μεθόδευση των εργοδοτών επέφερε και μια άλλη ανεπανόρθωτη συνέπεια! Ένας άλλος αγωνιζόμενος άνθρωπος, ο οποίος συμμετέχει εδώ και χρόνια στους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες και έχει ξαναστοχοποιηθεί από τις διωκτικές-δικαστικές αρχές, βρίσκεται αυτή την στιγμή προφυλακισμένος για μια απόπειρα κλοπής εμπορευμάτων αξίας 180 ευρώ! Η λύσσα του ιδιοκτήτη της εταιρείας ασφάλειας OVIT A.E, Δρίβα, να «παράγει έργο» και η ψευδομαρτυρία του σε συνδυασμό με την διόγκωση του κατηγορητηρίου από μέρους των εντεταλμένων δικαστικών μηχανισμών, ήταν αρκετές ώστε να αρθεί η αναστολή του Χ.Κ και να καταστεί και πάλι όμηρος ένας αγωνιζόμενος άνθρωπος. Επίσης, η άσκηση ποινικής δίωξης σε άλλους 4 ανθρώπους που έσπευσαν να επιλύσουν την οικονομική διαφορά (γεγονός που αρνήθηκε πεισματικά ο ιδιοκτήτης της OVIT) και να καταγγείλουν την παράνομη παρακράτηση 2 ανθρώπων για 3 ώρες σε ένα δωματιάκι ασφαλείας, ήταν το «κερασάκι στην τούρτα» ώστε να κατασκευαστεί ένα ευφάνταστο σενάριο με συμμορίες, κυκλώματα και πολλούς ακόμα…δράκους!

Ήρθε ο καιρός να μιλήσουμε για την πραγματική, την τεράστια κλοπή που βιώνουμε εδώ και χρόνια στον κλάδο του εμπορίου. Να μιλήσουμε για τις κλεμμένες Κυριακές που αναγκαζόμαστε να δουλεύουμε, για την απόπειρα κλοπής όλων των αργιών μας όπως πχ.της 2/1 ή της 26/12 από μεγαλοεργοδότες του εμπορίου (πχ. Factory Outlet, Mc Arthur Glenn, Praktiker). Να μιλήσουμε για τους πετσοκομμένους μισθούς και τα κλεμμένα ρεπό, ένσημα, υπερωρίες που βασιλεύουν στον κλάδο. Να μιλήσουμε για την κλεμμένη αξιοπρέπεια μας όταν εκβιαζόμενοι από την ανεργία αναγκαζόμαστε να δεχτούμε όλους τους απάνθρωπους όρους που η πλευρά της εργοδοσίας θέτει. Να μιλήσουμε για την κατά συρροή και οργανωμένη ληστεία των κατακτήσεων και των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε όλους τους κλάδους με την συναυτουργία κράτους και εργοδοτών! Και οι μόνοι που μπορούν να καταδικάσουν ανεπιστρεπτί τους αυτουργούς της ληστείας αυτής, είναι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι-ες μέσα από την αυτόνομη και οργανωμένη δράση τους έξω από τους μηχανισμούς του γραφειοκρατικού-εργοδοτικού συνδικαλισμού (ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ/ΟΥΙΕ).

Καλούμε τους συνάδελφους και τις συνάδελφισσες να αποκρούσουν τις μεθοδεύσεις της

εργοδοσίας της Leroy Merlin και της OVIT Α.Ε. Να σταθούν ο ένας πλάι στην άλλην και με όπλο την συναδελφική αλληλεγγύη να προβάλλουν τις δικές τους πραγματικές ανάγκες και διεκδικήσεις! Να μην στριμωχτούμε στους εκβιασμούς και την τρομοκρατία της εργοδοσίας, να εμπιστευτούμε τις δικές μας δυνάμεις και να πάρουμε τον αγώνα στα χέρια μας. Να συσπειρωθούμε στα κλαδικά/επιχειρησιακά σωματεία μας και να οργανωθούμε μέσα στους χώρους δουλειάς. Να φτιάξουμε τα απαραίτητα σωματεία βάσης, τις επιτροπές αγώνα σε κάθε εμπορική αλυσίδα, τις απεργιακές πρωτοβουλίες σε κάθε εμπορικό κέντρο ή ζώνη. Οι συνάδελφοι στα Public εμπιστεύτηκαν τις δυνάμεις τους και ίδρυσαν επιχειρησιακό σωματείο ενώ το σωματείο του ΣΥΒΧΨΑ συνεχίζει τον απεργιακό αγώνα για την υπεράσπιση της κυριακάτικης αργίας και της συλλογικής κλαδικής σύμβασης. Παράλληλα, τα κλαδικά σωματεία του εμπορίου συνεχίζουν να αναδεικνύουν την ανάγκη για διεκδίκηση ΣΣΕ σε κάθε χώρο δουλειάς. Οι δικοί μας αγώνες είναι η μόνη επιλογή ώστε να φέρουμε στο προσκήνιο τα εργατικά συμφέροντα και να κάνουμε την ταξική μας οργάνωση και δράση ξανά δυνατή και επικίνδυνη απέναντι στους εκβιασμούς των εργοδοτών.

*Ας σημειωθεί ότι ο συνάδελφος Γ.Α την Πέμπτη 18/7 καλέστηκε σε απολογία από τον Δ’ ανακριτή Πειραιώς ως κατηγορούμενος σε βαθμό κακουργήματος για «άμεση συνέργεια σε ληστρική κλοπή»! Ο συνάδελφος αντέκρουσε την μεθόδευση εναντίον του και με την αλληλέγγυα παρουσία δεκάδων αγωνιζόμενων ανθρώπων στην είσοδο των δικαστηρίων Πειραιά, κατάφερε να αφεθεί ελεύθερος χωρίς κανέναν περιοριστικό όρο, γεγονός που αποκαλύπτει και την κακοστημένη μεθόδευση εναντίον του. Ο συνάδελφος συνεχίζει κανονικά την εργασία του.